

Hulladékgyűjtési roadshow a főtéren

Játék a szeméttel

Vajon hányan játszottak már lengőtekét pillepalackbáukkal? És szeméthorgászatot sörösdobozzal? Múlt pénteken több mint nyolcszáz gyerek próbálhatta ki ügyességét – és kamatoztathatta a szelektív hulladékgyűjtéssel kapcsolatos ismereteit – az ÖKO-Pannon Kft. roadshow-ján, amely a Föld napja alkalmából látogatott el Érdre különleges játékaival – többek közt a fent említettekkel.

Ezzel a különleges „szeméthorgászó” játékkal nemigen találkozhatnak másutt a gyerekek, mint az ÖKO-Pannon rendezvényein

Pillepalackok, konzerv- és papírdobozok, egyéb szemetek lepték el múlt pénteken Érd új főterét. Ez esetben azonban nem a megszokott háztartási hulladékról (hanem papírból készült másolatokról) és főleg nem szemetlőről volt szó, hanem egy különleges programról, amelyet a Föld napja alkalmából szervezett a Fidesz Zöld Tagozata az önkormányzat és az Érd-Kom Kft. közreműködésével. A Zöld Tagozat meghívására Érdre érkezett az ÖKO-Pannon Nonprofit Kft. roadshow-ja, amely a 7-12

éves korosztály számára játékos módon mutatja be a szelektív hulladékgyűjtés előnyeit és szabályait.

– A szelektív hulladékgyűjtés egyre nagyobb szerepet kap napjainkban; azt pedig tudjuk, hogy a környezettudatos személet kialakítását már gyermekkorban meg kell kezdeni. Innen jött az ötlet, hogy Érdre hívjuk az ÖKO-Pannon Kft. roadshow-ját – mondta lapunknak Bada Zoltán, a Fidesz 8. sz. vk. Zöld Tagozatának elnöke.

– A programra felhívtuk az

érdi iskolák, óvodák figyelmét, és nagyon nagy volt az érdeklődés: az előzetes jelentkezések alapján több mint nyolcszáz gyerek próbálta ki a különleges játékokat 9 és 16 óra között. Természetesen nemcsak regisztráció alapján jöhettek a gyerekek, minden érdeklődőt szeretettel láttunk – tette hozzá Bada Zoltán, aki szeretné, ha minél több gyerekeknek szóló környezetvédelmi program valósulhatna meg Érden.

Tóth Tamás alpolgármester köszöntőjében szintén azt hangsúlyozta, hogy a fenntartható jövő kulcsa gyermekeink, unokáink kezében van – és nekünk, felnőtteknek kötelességünk megtanítani őket arra, hogyan tehetjük biztonságossá, élhetővé és egészségesé a jövőnket.

Tóth Tamás köszönetet mondott a pedagógusoknak, illetve a program szervezőinek, amiért azon munkálkodnak, hogy erősítsék a gyerekekben a környezettudatos gondolkodást.

– Szükség van a nevelőmunkára, hiszen ma még rengeteg olyan hulladék kerül a kukába, amely szelektíven gyűjtve újrahasznosítható lenne – tette hozzá az alpolgármester.

Az ÖKO-Pannon Kft. 2003 óta szervezi a szelektív hulladékgyűjtést népszerűsítő roadshow-ját.

– A játékok nagy részét úgy alakítottuk ki, hogy az alsó tagozatosok számára nyújtson élményt, úgy, hogy közben észrevétlenül elsajátítják a szelektív hulladékgyűjtés alapjait. A környezettudatos nevelést azonban már az óvodában érdemes elkezdni, hiszen azt már a legkisebbek is meg tudják tanulni, hogy milyen színű gyűjtőedénybe mit lehet bedobni. Fontos, hogy a család ebben partner legyen, vagyis a gyerekek az óvodában tanultakat otthon hasznosíthassák – hangsúlyozta lapunknak Pribelszki Edina, a kft. képviselője.

Az ÖKO-Pannon Kft. és különleges játékaik nem először vendégeskedtek Érden: a városi rendezvényeken már találkozhattak velük a gyerekek, múlt pénteken azonban nemcsak egy-két játékkal érkeztek, hanem teljes játékparkjukat kitelepítették a főtérré. Volt lengőteke PET-palackokból készült bábuokkal, célbadobás, szemétvadászat, ügyességi játékok, óriáskirakós, a legkisebbeknek szemétválogatás és miniatűr kukabemutató, és még sorolhatnánk... Ami közös volt minden játékban, hogy szükség volt némi ismeretre is a szelektív hulladékgyűjtés mikéntjéről.

Látható volt, hogy nagyon sok gyerek tisztában van azzal, mely szemétfélék újrahasznosíthatók, és melyik gyűjtőedénybe kell dobni őket, de arra a kérdésre, hogy mi minden készülhet a szétválogatott hulladékból, már kevesebben tudtak válaszolni (ha a lányok nem is, a fiúk tudhatnák: sok focimez készül pillepalackból – egy felső elkészítéséhez körülbelül egy tucat palack szükséges). A játék során születtek igencsak eredeti megoldások is: volt, aki a társának azt javasolta – persze csak viccből –, hogy a banánhéjat a fémgyűjtőbe dobja, mert ez a gyümölcs vasat tartalmaz...

A gyerekek szemléltomást jól szórakoztak – és remélhetőleg nemcsak a poénok, az élmények maradnak meg bennük, hanem a szelektív hulladékgyűjtésről szerzett új ismeretek is, amelyeket ők – és a szüleik is – alkalmaznak majd a jövőben.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete

Ígéretek a deszkákon

Szinte sorozatban számolunk be itt, az újságban is érdi iskolák fiataljainak nagy sikerű gálaműsorairól, amelyekben megmutatják: mennyi mindent tudnak még, milyen kiváló teljesítményekre képesek – természetesen azonkívül, hogy jól is tanulnak. Ezek látán különösen érdemes megfigyelni, ahogy a bulvármédia vetette rá magát a fiatalok számára kitalált ígértműsorok sugárzására. Mert erről van itt szó, kimondva-kimondatlanul: megígérünk neked mindent, amire csak vágysz: lakást, autót, luxusnyaralást, bármit. Szerepelhetsz, feltűnhetsz, még sztár is lehetsz, de legalábbis csillag. Nézzük a párás szemű, a zsűrinek hálálkodó versenyzőt, a boldog, a sikert már előre tudó anyukát, az örjöngő-visító közönséget. És még azt is, ami, úgy látszik, egyre inkább velejárója az ilyen vetélkedéseknek: az ilyen vetélkedéseknek: az ugyancsak erőteljes szereplés-vágytól fűtött csapatát.

Ezeknek a zord ítéseknek a szerepe ugyanis egyre jobban előtérbe kerül. Szakmai hozzáértésük gyakran, de olykor még etikai színvonaluk is finoman fogalmazva megkérdőjelezhető. Nem arról van itt szó, hogy egy-egy zsűridöntéssel egyetértünk vagy nem, véleménykülönbségek előfordulhatnak, inkább a „hogyan” a lényeges. Vannak nagy ritkán segítőkész, korrekt, mondhatni konstruktív bírálók is, akiknek a mondkáját érdemes meghallgatni akkor is, ha az éppen nem dicsérő. A többség azonban nem ilyen. Jó esetben a bíráló szelíd mosollyal mond valami jó nagy butaságot, esetleg poénnak szánt szófordulatot, de mindenképp valami olyat, amivel saját személyét próbálja előtérbe tolni, saját szerepelni vágyását kielégíteni. És ez még

a jobb változat. Mert van ennél sokkal kártékonyabb változat is – ha ugyanis valaki csak szelíden ostoba, az még nem okoz túl nagy gondot, akkor sem, ha éppen zsúritag. De amikor a közönség alantas ösztöneire építve kigúnyol, nevetségessé tesz, emberi mivoltában megaláz jó szándékú, esetleg nem túl tehetséges, de igyekvő fiatalokat, az már baj. Azért baj, mert – sajnos – olyan elterjedt viselkedésformát tükröz és terjeszt, amelytől ideje lenne megválnunk. Miért van az, hogy például egy futballmeccsen sokkal gyakrabban hallunk ellenfelet, edzőt, játékvezetőt gyalázó kórust, mint játékra biztatót? De tekinthetjük a közéletet is: miért kap jobban táptalajt egyes intézkedések, csoportok, politikusok, közszereplők szidalmazása, mint az értelmes dolgok elismerése? Nem arról van szó, hogy mindent, hasznosságától, értékétől függetlenül derűs mosollyal kellene fogadnunk – azon azonban érdemes elgondolkoznunk, miért vált nálunk országos divattá a mindent szidás? Miért lehet szinte mozgalom – divatos szóhasználat – az „ekézés”?

Visszatérve a sztárascinálókhoz: talán arról is érdemes lenne szót ejteni egyik-másik zsűritagnak, hogy a csillagból esetleg nagyon gyorsan hulló csillag lehet. Hogy a világot jelentő vagy legalábbis azzal kecsegtető deszkákról esni is nagyot lehet. Hogy az ígéretek pillanatok alatt kicsúszhatnak a csillogni vágyók kezéből. Vagy ez senkit nem érdekel? Megvolt a nézettség, a bevétel – a többi meg legyen a pszicháterek gondja?

Ádám Katalin

Ölelkezés

felé menetelő Bonton TSE és per-sze a Bóna házaspár Szedlacsek Emília igazgató befogadókészségének köszönhetően azzal lepi meg a közönséget, hogy a táncot és a zenét még két művészeti ággal egészíti ki. Melyek ezek? A képzőművészet köréből a festészet, az irodalom köréből pedig a költészet. A négy művészeti ág mostani ölelkezése azzal kap nagyobb hangsúlyt, hogy a festészet és a költészet témája ugyancsak a tánc! Mégpedig – ezt merem állítani – igen magas művészi színvonalon és hőfokon.

Az a tény, hogy mindez létrejöhett, a múlt év elején kezdődött. Az Ercsiben élő költő, Szabó Aida egyik barátnője betévedt Szentgyörgyi Erika festőművész kiállítására, amelynek témája a tánc volt. Erről eszébe jutott barátnőjének a tangóról írott verse. Szabó Aida, értesülve a kiállításról, kíváncsian megnézte a kiállított festményeket. Egyik-másik festmény mozdulatsora annyira megindította fantáziáját, hogy érzelmektől fűtött verssorokba foglalta a látványt. Ezt követte a költő és a festőművész személyes találkozása, majd miután tervüket a Bóna házaspárnak előadták, léptek egy nagyot. Szedlacsek Emília, a Szepes Gyula Művelődési Központ igazgatója is szívesen fogadta az idei VII. Tánc Világnapja ünnepén a táncművészetnek hódoló kiállítást megrendezését és megnyitását.

Engedjék meg, hogy néhány mondattal bemutassam Szentgyörgyi Erika festőművészt, aki kitűnő érzékkel örökítette meg ezt az ősi művészeti formát. A Magyar Képzőművészeti Egyetemen, ahol Gaál József volt a mestere, 2002-ben, tehát tíz évvel ezelőtt diplomázott. A művészeti egyetem tanári testülete már az első években annyira felfigyelt ecsetkezelésére, technikai megoldásaira, hogy ösztöndíjra javasolták a Torontói Művészeti Akadémiára, ahol aztán tovább fejleszthette tehetségét. Itthoni kiállításai mellett több önálló és csoportos kiállításon vett részt, a többi között Szicíliaiban és Párizsban.

Néhány szóval be kell mutatnom költőnket is, akit Szentgyörgyi Erika festményei készítettek versírásra. Szabó Aida, tibeti nevén Jampa Drolma (magyarul szelídséget jelent) néhány évvel ezelőtt indult a pályán. Ő a szomszédos Ercsiben él, ahol az Irodalombarátok Körét vezeti. A haiku, japán eredetű költészet terén kiemelkedő a munkássága. Két éve a Pécssett megrendezett Haiku Költői Világtalálkozón tagja volt a hazai küldöttségnek, műveiből egy pécsi üzlet kirakatát rendezték be.

A többkötetes költőről még azt kell tudnunk, hogy aktív tagja itt, Érden az Irodalomkedvelők Körének. A kiállítás megnyitáshoz kapcsolódóan pedig álljon itt Laukó Olga művésznő neve, aki bizonyára hárfajátékával andalít el bennünket.

Bíró András

Ez az ügyességi játék kicsik és nagyok közt egyaránt népszerű volt

A tekebábutak kavicssal töltött pillepalackok helyettesítették – ez a játék akár otthon is kivitelezhető

Egy kicsit játék, egy kicsit tanulás – a gyerekek elsajátíthatták a szelektív hulladékgyűjtéssel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat